२२ सर्गः मेव चक्षुर्येषां तेषां दीपतुल्यः अतएवैतत्काव्याधिगमात् स्वात न्त्र्येणान्यानपि शब्दान् प्रयोक्तुं क्षमत्वात् व्याकरणादृते विना हस्तामर्षदृवान्धानां हस्तामर्षदृवावबोधः यथा अन्धानां हस्तेन घटपटादिवत् स्वापराम्दृश्यसंस्थानमात्रपरिज्ञानं यथावस्थित स्वरूपपरिज्ञानं एवमनधीतव्याकरणानां न शब्दस्वरूपपरि ज्ञानं अन्यत्र शब्दश्रवणात् ततश्च तत्स्वरूपापरिज्ञानात् कुतोऽप्य न्यशब्दप्रयोगदृति ॥ ३३ ॥

व्याख्यागम्यमिदं काव्यमुत्सवः सुधियामलं। हता दुर्म्मेधसश्चास्मिन् विदुषां प्रीतये मया ॥ ३४ ॥

ज॰म॰ एवञ्च कृत्वा विद्वद्भिरनुरुध्यमानेन मयेदं काव्यं कृतमिति दर्शयन्नाह ॥ व्याख्यागम्यमित्यादि । व्याख्यागम्यं व्याख्याना द्विनाबोद्धुं न शक्यते किमर्थमीदृशं कृतमिति चेत् उत्सवः सुधि यामलं शास्त्रे कुशबद्धीनां परं प्रमोदोजायते एवञ्च सत्यस्मिन् काव्ये विषयभूतदुर्म्मेधसोव्याकरणवाह्याः मया हताः नानु गृहीताः तस्माद्विद्वत्प्रियतया विद्वांसः प्रियायस्य मम विद्वत्प्रियः तद्भावस्तत्ता तया हेतुभूतयेति ॥ ३४ ॥

काव्यमिदं विहितं मया वलभ्यां श्रीधरसेननरेन्द्र पालितायां । कीर्त्तिरतोभवतान्नृपस्य तस्य क्षेमकरः क्षितिपो यतः प्रजानां ॥ ३५ ॥